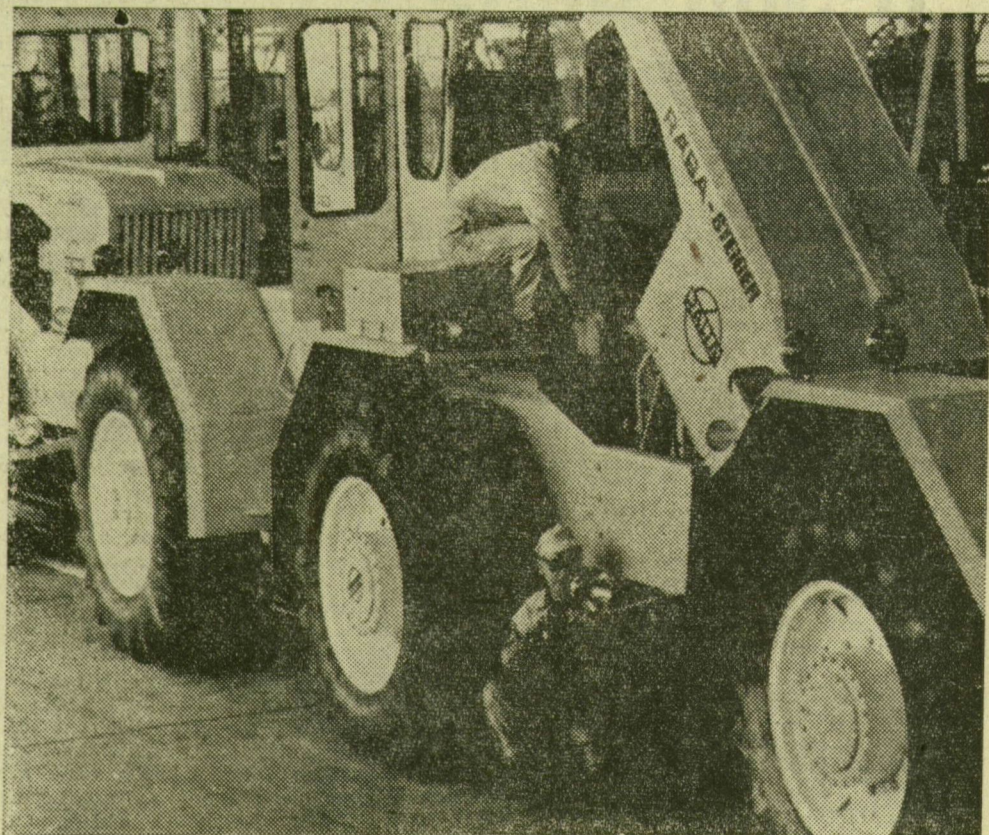

Az idén: 600 Rába—Steiger

A Magyar Vagon- és Gépgyár Vörös Csillag Gépgyárában, Budapesten készülnek a Rába—Steiger-erőgépek. A 14 ezer négyzetméteres szerelésarnokban naponként, 245 lóerős traktor készül. A modern nagyüzemi gazdálkodás minden igényét kielégítő, nagy teljesítményű erőgépek sokféle mezőgazdasági és munkagépek vontatására, illetve működtetésére szolgál. Az idén 600 Rába—Steiger hagyja el a gyárat.

A SZOT elnökségének ülése

A SZOT elnöksége hétfői ülésén megvitatta a szociálpolitika távlati fejlesztésének irányelveiről és a szociálpolitika állami irányításáról szóló előterjesztést. A javaslatokat a Munkaügyi Minisztériummal közösen a kormányzati szervek elé terjesztik.

Az elnökség azzal a kérdéssel is foglalkozott, hogy a szakszervezetek milyen módon segíthetik meg hatékonyabban az ifjúság testnevelését és tömegsportjának fejlesztését. Megállapította, hogy hazánkban a fiatalok testnevelése a fejlődés ellenére nem tart lépést a követelményekkel. A SZOT elnöksége

felhívta a vállalati szakszervezeti szerveket, hogy az „Egy üzem — egy iskola” mozgalom keretében kezdeményezzék közös vállalati és iskolai sportlétesítmények építését, amelyek a munkahelyi dolgozók és az iskolai tanulók tömegsportját egyaránt szolgálják.

További napirendi pontként az elnökség intézkedési tervet fogadott el a televízió és a rádió „Mindenki iskolája” című adássorozatának konzultációs hálózatának kiépítésére, s ehhez központi alap készítésére.

A SZOT elnöksége felkérte a szakmai szakszervezeteket, hogy szorgalmazzák a szoci

alista brigádok széles körű részvételét a program nyújtotta ismeretek elsajátításában, s dolgozzák ki annak tervét, hogy a „Mindenki iskolája” segítségével a VII. osztály anyagából vizsgát tett dolgozók folytassák tanulmányukat a VIII. osztályban.

Végül az elnökség elfogadta a SZOT és a saját 1977. első félévi munkatervét. (MTI)

Üzletek a külvárosban

Ellenőrző körúton az ellátás nyomában

Az élelmiszerüzletek nyitvatartásának legutóbbi szabályozása óta Szeged lakosságának ellátásába — különösen a hétvégeken — bosszantó hibák csúsztak. Előfordult, hogy egyes üzletekben a zárás megelőző órákban már nem volt tej vagy kenyér, nem volt megfelelő a zöldségfélék minősége, vagy a választék szűkült le. Egyes üzletekben az olcsóbb húst, hentesárut a Ságváritelepen azt tapasztaltuk, hogy a választék elhelyezését, hogy kitették volna a vásárlók elé. Ezekre a jelenségekre figyelt fel az MSZMP Szeged városi bizottsága, amely a közelmúltban tanácskozára hívta meg a város ellátásáért felelős vállalatok képviselőit. Az megbeszélésnek az volt a célja, hogy tovább kell javítani az ellátás színvonalát, ki kell küszöbölni a bosszantó hibákat.

A város másik részén, Ságváritelepen azt tapasztaltuk az ELIKER üzletében első látásra, hogy más nyelven beszél vagy ért az üzlet vezetője, mint a vállalat központja. Egy legutóbb kibocsátott vállalati körlevelet, amely arról intézkedik, hogy a jegyes tejet zárásig, az esetben este 7 óráig ki kell szolgálni, itt vagy nem olvasták el, vagy nem sokat adtak rá. A falon ugyanis ott volt egy régi kiírás, hogy jegyes tejet csak 6 óráig lehet vásárolni. A vállalatnál hetek óta tart az almavásár, de ebben az üzletben se alma, se vásár. Kilogrammonként 3 forintért olyan hullott almát kínáltak, merretek kirakni, ami legfeljebb takarmányozásra való. Ennél valamivel jobb minőségű alma is volt egy ládában, talán 3—4 kilónyi. Húsz forintért árultak olyan paradicsomot, amelynek legalább a felét ki kellett volna önteni előtte való nap. Minőségileg erősen kifogásolható a zöldség és a sárgarépa is. Le kellett volna már árazni, illetve átválogatni.

a ajánlottak neki. Délután 3 órakor jártunk itt, és tapasztalhattuk, hogy tökehuból nem volt választék. A kiszolgáló a hentesrészlében, aki a szakmáját tanulja, önállóan nem rendelhet. Ezt a jogot az üzlet vezetője tartja fenn magának. Sajnos, annyira óvatos a húsárrendelésben, hogy annak a vásárlók látják kárát. Marhahús például egyáltalán nem volt.

Petőfitelepen a 104-es élelmiszerüzletben megfogja a vásárlót rögtön megfogja a száraz tészta választéka. Egy belvárosi üzletben sem lehet jobb az ellátás ebből az áruból. A hetekkel ezelőtt tartott legutóbbi ellenőrzés ebben az üzletben nem állapított meg semmi rendelkezést. Mélyhűtött áruval is jól el van látva. Az üzlet hentesrészele 3 órakor ugyan már bezárt, a hentes elment haza, de akinek bármilyen hús kellett, kaptott, választhatott a tökehuból. Erről meggyőződünk, sőt nyitogattuk a jegyest, tele volt áruval.

Zöldsgátfélékből kifejezetten szép áruval is el volt látva az üzlet. Sajnos, az almát az üzletben kicsit eldugták, pedig itt is lehetne almavásár. Amikor itt jártunk, sokan vásároltak hentesárut. Szalámi is volt bőven.

Egyetlen belvárosi üzletet ejtettünk útba, a Széchenyi tér sarkán a 8-ast. Alapvetően élelmiszerből nem volt hiány. A most kapható zöldségfélékből és gyümölcsökből is szinte teljes volt a skála. Ha akartunk volna vásárolni persze felédes vagy rózsapaprikát disznóvágáshoz, akkor azt nem kaptunk volna. Sem diszdobozos deszszertárut. Ugy látszik, az Erzsébetek és a Katalinok kimérítették az üzlet készletét.

Az ellenőrzést azzal zártuk, hogy a lakosság jobb ellátásában nagyon sok múlik az üzletek vezetőin. Ha igazán szeretik a szakmájukat, ha odafigyelnek üzletükre, ha törődnek vásárlóikkal, üzletpolitikájukban képviselik érdekeiket, akkor maradéktalanul végrehajthatják vállalatuk akaratát, és munkájukkal tovább javíthatják a lakosság ellátását.

Lódi Ferenc

A századírnok

A Nagyalpöldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat algói üzemenek abban a munkás századában, amelyhez Kiss Erzsébet is tartozik, nincs több nő, csak egyedül ő. Az egységben belül látszatra a legkönnyebb beosztás az övé: századírnok. Rá tartozik minden írásos munka, amely a század mozgását kíséri az elméleti és a gyakorlati kiképzésben, egy-séggel, lövészetben. Egy táskába szorított „irodája” mellett azonban, amelyet a kiképzéseken mindig magával visz, ott van a saját rendszer felszerelése is, a hátizsák a szükséges kellekekkel, a fegyverzet — pisztoly vagy géppisztoly, mikor minnek van az ideje.

A harcászati gyakorlatokon éppúgy részt vesz és végrehajtja feladatát a rajon belül, mint a férfiak. A fegyverekkel pedig úgy bánik, hogy lövéseinek eddig még mindig kiváló volt.

Az természetes, hogy a munkás apát nyomon követi a gyerek és bátyját az öcskös az „Acélkék-ezredeknek harci védfalában”. Hogy lányok is kövessék apjukat és testvérüket a munkások sorába, az már szokatlanabb, de egyáltalán nem ritka. Kiss Erzsébet esetében is ez történt. Apja, Kiss Kálmán 1957-ben, pár hónap híján éppen húsz esztendeje fogott fegyvert a néphatalom védelmében és azóta sem tette le: 73 évesen is csak tartalékkálománya vonult. Erzsébi nagyobbik bátyja ugyancsak munkás volt közel másfél évtizedig, de egészségi okokból meg kellett válnia egységétől. A családi tradíció igazgatta tehát Erzsébi útját, hogy eltaláljon

zeli olyan magbízosan a fegyvereket és honnét származtatja kiváló lövedémeit. A vadászatokon szerzett élmény, a Tisza-menti erdők becserkészése jó ösztönzés volt arra, hogy a vadászfegyver forgatását felváltsa egyszer a géppisztoly. Mondta is nevetve:

— Nem is kellett tölem kétszer kérdeznem az olajosoknál, hogy akarok-e munkásor lenni. Szívdobogva feleltem az igent, mert régi vágyam végre teljesült.

Számolgattuk Erzsével, hogy tavasztól őszig hány óráját, hetét töltik ki a munkás foglalkozások, beleértve sokszor a szabad szombatokat és vasárnapokat is, amikor mások pihennek, szórakoznak. Az őrszolgálatról a harcászati, a szolgálati beosztások elkészítéséről az egységgyűlésig, a lövészetéről a tantermi foglalkozásokig évi 240 óra körül mozog a ráeső kötelesség. Ez — heti 48 óras munkaidővel számolva is — évente ötheti elfoglaltság.

— Ez az én pártmunkám — tette hozzá Erzsébet —, nem vettem még észre, hogy nehéz lenne. Lehet, hogy másoknak ennél több jut.

Vállalatánál a századírnok adminisztratív munkakörben dolgozik. Pontosabban szóla-van kezeli az olajmezővel kapcsolatos irattárat. Az igazgatási és jogi csoporton belül több mint tízen alkotnak egy brigádot. A neve Zrínyi Ilona. Nagy szó a pontos és bürokráciától mentes adminisztráció. Munkájuk alapján nemrég kapta meg a brigád a szocialista címet, amely most már még többre kötelez.

L.F.

Svájci műszaki napok

Svájci műszaki napok kezdődtek hétfőn délután Budapesten, a Technika Házában, a Magyar Kereskedelmi Kamara és az MTE SZ szervezésében.

A műszaki napok alkalmával 11 építőipari cég számol be legújabb termékeiről, technológiájáról, köztük az egyik legérdekesebb egy korszerű útburkolat-építő gép jellemzőit ismerteti. A berendezés a nehéz testi munka kiküszöbölésével az eddigieknél gyorsabb ütemű utéptést tesz lehetővé, s különösen előnyös az autópályák kialakításánál. Egy másik előadás a Bieri-cég szivattyúiról hangzik majd el, ezek a berendezések a magyar vállalatoknál már jól ismertek, különösen a könnyűipari építő-szerelő vállalat vásárolt már sok ilyen szivattyút.

Felgyő határozott: Csongrádhoz közeledik

Ülést tartott a községi tanács

Ha pusztán a praktikum szempontjából vizsgáljuk, mint jelent, ha Felgyőről ezentúl (azaz: jövő április 1-től) nem Szentésre, hanem Csongrádra kell bejárni bizonyos hivatalos ügyeket elintézni, már ez is lényeges. Viszont ennél is többről van szó. Dr. Bába Imre, a megyei tanács vb osztályvezetője mondotta ezt lapunk munkatársának tegnap, Felgyő községi tanácsának rendkívüli ülése után, ahol egyhangú határozatban kérték a felsőbb illetékeseket: járuljanak hozzá, hogy ez a község a város környéki község hivatalos státuszába kerüljön. A város pedig, amelyhez az új helyzetben tartozik: Csongrád legyen.

Ez az egyetlen téma szerepelt a községi tanács ülésén, amelyet a helyi párt- és községi szervezetek összehívottak. A tanácsülés: nyilvánításuk Felgyőt Csongrád város környéki községévé.

Gulyás Sándor felgyői tanácselnök — a beszédét követő vitában felszólalók —,

Nagyistók Sándor, Dénes János, Hlavács Pál olyan indokokkal erősítették meg a javaslatot, mint az, hogy a helység lakóinak kapcsolata a várossal hagyományos és sokrétű. A felgyői határ jelentős része 1948 előtt Csongrádhoz tartozott. Az elmúlt 16 évben mintegy hatszázzal csökkent a lélekszám főként azért, mert Csongrádra költöznek sokan. A város ezenkívül kulturális, kereskedelmi, közlekedési, egészségügyi központja a vidéknek. Sok családnak ad megélhetési lehetőséget. Jelentős a mezőgazdasági üzemek közötti együttműködés, még nagyobbak a lehetőségek. Olyan gondok is vannak — bolti ellátás, kenyérellátás főleg —, amelyekben a várostól vár segítséget a ma 1817 lelkes, mezőgazdasági jellegű, de mindinkább városias igényű kisközség.

A felgyői tanács rendkívüli ülésén jelen volt dr. Somogyi Ferenc, a csongrádi pártbizottság első titkára és dr. Varga József, Csongrád tanácselnöke is. Kifejezték támogatásukat a hozott határozat végrehajtása, a két helység hagyományosan jó kapcsolatainak erősítése ügyében.